

Dijego od tega poljuba. Naposled se je premagal in šel k Guakanahariju in rekel:

— Pojdimos! Čas je!...

Španci so se oboroženi odpravljali v Navidad. Spremljal jih je Guakanahari z mnogimi ljudmi...

Ko je Dijego bil v gostih pri glavarju, so Španci, ki so bili ostali v trdnjavi, se poslužili njegove odsotnosti. Vedeli so dobro, da jih namestnika Dijegova ne bodeta v ničemer ovirala. Kakor divje zveri so pod vodstvom Antonovim napali bližnjo vas in hitro okrog sebe zbrali skoro vse nje prebivalstvo.

— Oj, vi rujavi psi, je kričal Anton. — Hitro v vaše luknje in prinesite nam zlata, drugače vam oderemo kožo!

Če tudi divjaki niso dobro razumeli jezika surovih Špancev, vendar so že iz njih mahanja spoznali, kaj da hočejo. Mnogi so pokleknili in vzdigovali roke jokajoč in tuleč.

— Zaklinjam se pri sv. Jakobu, ti psi le tulijo, a ne ganejo se z mesta. Pojdimos sami iskat, česar je nam treba, rekli so Antonijevi tovariši.

Potem so Španci ne meneč se za plakanje in prošnje domačinov vdrli v njih koč in pobrali vse, kar je imelo kaj vrednosti, potem so se pa zopet zbrali.

— Poslušajte, fantje, — kaj ko bi mi vzeli seboj vsak jedno babnico, — rekel je Anton, — najlepše pograbimo, pa tudi za naše gospode jih nalovimo.

— Razuzdani Španci planili so na indijanske žene in dekleta in je odpeljali seboj.

Z divjim kričanjem so domači moški napali Špance, a so se hitro umaknili, ko so videli golo orožje.

— No, domu, — zaklical je Anton. — Vi pa — obrnil se je k divjakom, — morete polagama odkupiti svoje žene s palmovo vodo. Naprej, fantje!

In divja druhalj se je odpravila svojo pot, pustivši za seboj razrušenje in gorje.

Ko se je godila ta nasilja, je Dijego s svojimi tovariši bil na potu, ničesa ne sluteč. Naposled so prišli do oropane vasi, in tu je podoba, ki se je predstavila njih očem, jako potrla blagorodnega Španca, namesto igrajajočih se otrok in žensk delujočih na polju, — je bilo vse prazno in tiho. Samo iz jedne hiše je pomolila glava Indijana. Zagledavši Dijega je nesrečni divjak tekel k njemu s pritožbami. Njegovo plakanje je privabilo druge in predno se je Dijego dobro zavedel, so vsi vaški prebivalci ga obkolili, kričeč in pritožujoč se.

— Ti, sin nebes, pomagaj nam, ako moreš! — Tvoji bratje, sinovi boginje Atebejre (boginje jedoče kače in pijoče človeško kri)... Pomagaj nam!

— Kaj se je zgodilo? — Vprašal je z močnim glasom Dijego. — Povejte, in prisegam pri solncu, da vam pomagam, ako le morem!

— Da varuje nas tvoja senca, spregovoril je neki starec. — Mnogo smo pretrpeli od tvojih belo-

kožjih bratov. Komaj si ti odšel, pa so oni prišli in nam pobrali vse naše imetje in odpeljali naše žene in hčere!

Dijego se je ponosno postavil in odločnost se je pokazala na obrazu njegovem.

— Zaklinjam se pri sv. Jakobu, da strogo kaznujem vse krivce, ne prizanesem nobenemu, ki je vas žalil! Mirni bodite, vse dobite nazaj, kar se je vam ugrabilo.

S tako trdno odločnostjo povrnil se je v trdnjavo Navidad in hitro je poslal po Petra Gutjereca in Rodriga Eskobada, katera sta ga imela nadomestovati v njegovi odsotnosti.

Poklicana sta prišla, a sta skušala opravičiti postopanje svojih podložnih kot jako nedolžno.

— Kdo more obsojati naše ljudi, — je cinično zaklical Peter Gutjerec, — če si je vzel vsak jedno divjakinjo? Tako dolgo že niso videli nobene ženske! Te črne živine bi morale biti še vesele, da se zanje beli ljudje še zanimajo.

— Vi ste pagan, ne pa kristjan? — zaklical je Dijego. — Mari vi imate divjake za živali, dobre samo, da zadovoljujejo živinsko poželenje mornarjev. Jaz ne trpim tacega ponižanja teh nesrečnikov. Zberite hitro vse ljudi in jaz bodem krivce hudo kaznoval.

— Pomislite, Dijego, — posegel mu je Rodrigo Eskobad v besedo, — da smo mi sami tukaj! Taki pomisleki nas ne smejo zadrževati, ako gre za stvar pravice in za kaznovanje zločincev, — mu je odločno odgovoril Arana. — Obljubil sem divjakom, da jim pomagam do pravice in prisegam pri zastavi kastilski, da bodem držal svojo besedo!...

Dijego je z gorečnostjo jel stvar preiskovati. Vse, kar se je bilo Indijanom ugrabilo, se je mornarjem vzelo in vrnilo, čegar je bilo. Poleg tega so pa roparje uklenili in jih dali straži v varstvo.

Ko je drugi dan Dijego poslal po Petra Gutjereca in Rodriga Eskobada, da se z njima posvetuje, kako naj kaznuje krivce, mu je naznanil odposlanec da sta ona Španca z zločincem Antonom vred pobegnili na čolnu, katerega je pustil Kolumb načelnikom.

— Odpotovali so gotovo v pogubo, — zaklical je Dijego, ko je to izvedel. — Najvažnejši Kolumbov ukaz je bil, da se ne smemo raztresti v male trope in prodirati v notranjost otoka. Ta ukaz so rušili in kazni jim ne odide.

(Dalje sledi)

Novice.

— »Glasbene Matice« zbor priredi pod vodstvom svojega koncertnega vodje gosp. Jos. Čerina, s sodelovanjem solistov in orkestra vojaške godbe tri redne koncerte in sicer dne 7. jan., 10. marca in 12. aprila 1897. Koncerti se vrše v Sokolovi telovadnici v „Narodnem domu“. Pri prvem koncertu, ki se je vršil včeraj, proizvajal se je kot glavna točka

Dvořakov „Hymnus“ mešan zbor in orkester. Koncert je lepo vspel.

— **Občinski svet ljubljanski** se je v svoji seji dne 31. dec. posvetoval v peticiji tvrditke G. Tönnies in 500 soppodpisanih interesentov za odpravo prevažanja železniških voz na mestu, kjer se južna železnica križa z Dunajsko cesto. V peticiji navajajo se nedostatki, ki na Dunajski cestina stajajo ovire javnemu prometu vsled prevažanja železniških voz. Občinski svet je opozval peticijo prav za opravičeno se ji je pridružil in sklenil isto odposlati ravnateljstvu južne železnice, prepis pa c. kr. železniškemu ministerstvu s prošnjo, naj blagovoli delovati na nje naglo in ugodno rešitev. Nadejati se je, da bode južna železnica končno vendar le ustregla upravičeni želji ljudstva in poskrbela za to, da se ne bode več oviral promet na Dunajski cesti.

— **Koleki na zdravniških spričevalih.** Finančno ministerstvo je odredilo, da za zdravniška spričevala poslom, pomočnikom, vajencem, dninarjem in sploh vsem, katerih zaslužek ne presega navadne dne, zadoščajo koleki po 15 kr. za polo.

— **Preosnova pošt po deželi.** Vlada preosnuje v kratkem pošte na deželi s tem, da naredi p štarje za uradnike. Odpravilo se bode ob enem tudi plačevanje pristojbine 1 kr. za dostavljenje vsakega pisma. Vsa reorganizacija ima se izvršiti že s 1. julijem t. l.

— **V mestno hranilnico v Radovljici** vložilo je meseca decembra 86 strank 25.999 gld. 99 kr., vzdignilo pa 33 strank 3.973 gld. 81 kr. Posojil se je izplačalo 40 strankam 18.566 gld.

— **Živinska sol.** Kakor znano znižala se je s 1. januarjem t. l. cena soli tako da velja meterski cent le 5 gld. Sme se pa ta sol uporabljati le za živino in pod kaznijo je prepovedano isto pripravljati užitno za ljudi. Dotični državni zakon je že izšel.

— **Brezdimni smodnik.** Vojno ministerstvo je dovolilo, da se sme brezdimni smodnik rabiti tudi v lovske in strelske namene. Smodnik se mora porabljati za vsako orožje, katero se sproži z roko, da je le v dobrem stanu, tudi če je narejeno za črni smodnik. Prodajajo ga lincencovani prodajalci smodnika in sicer velja $\frac{1}{2}$ kg 3 gld. 80 kr., $\frac{1}{4}$ kg pa 1 gld. 80 kr.

— **Požar.** Dne 29. dec. zvečer nastal je v Hrenovicah pri Postojni velik požar, ki se je naglo razširil in uničil 18 poslopij. Gasilna društva iz Postojne, Hruševja in Slavine so takoj prihitela na lice požara. Zabranila so nadaljno razširjenje ognja in rešilo več stvari iz ognja. Skupna škoda se ceni na 25.000 gld., dočim so bili vsi zavarovanci zavarovani le za kakih 8000 gld. Revščina je velika, ker je nekaterim pogorel tudi ves živež, obleka, klaja itd. Živino so rešili. Ljudij tudi ni nobeden ponesrečil.

— **Zasulo** je dne 2. jan. t. l. na Tratah pri Kočevju lončarja Jožefa Starca iz Prigorice in nekega njegovega pomočnika. Starca potegnili so že umirajočega iz pod zemlje. Umrli je kmalu na to, njegovemu pomočniku pa je zlomilo nogo. Nesreča se je zgodila po neprevidnosti, ker sta ponesrečenca v kljub vidni nevarnosti kopala ilovco.

— **Ponesrečil** je dne 30. dec. pri spravljajanju hlodov v Jelovei 15letni fant Alojzij Mohorič iz Podbelice v župniji Selški nad Škofjoloko. Sani s hlodi so ga tako silno pognale in pritiskale k neki skali, da mu je levo roko skoro popolnoma odtrgalo od života, glavo pa mu je kar zmečkalo. Grozen prizor za njegovega brata, ki je bil našel ponesrečenca v takem stanu.

— **Nesreča v tovarni.** Dne 30. dec. je ponesrečil v papirnici na Goričanah pri Medvodah 26letni oženjeni delavec Jer. Podviz. Vreteno mu je odtrgalo jedno roko in jedno nogo ter poškodovalo ga je močno na glavi. Bil je takoj mrtev.

— **Previdnost ne škodi.** V večih krajih imajo kmetski fantje navado, da radi na sveti večer streljajo s samokresi.

Isto je storil letos 18letni Mihael Šorn iz Podrečja pri Domžalah. Gredeč k polnočnici v Dob je hotel iz samokresa ustreliti. Ker se ni sprožil, je ravnal tako neprevidno ž njim, da mu je ves strel zadelo levo roko in ga nevarno ranil. Prepeljali so ga v deželno bolnico v Ljubljani, a ob ednem ovdili okr. sodišču na Brdu. Ima torej dvojno škodo. Ranjen je, a še kaznovan bo, ker ni imel pravice s seboj orožja nositi.

— **Napad.** Umnobolni Martin Repovš iz Dol pri Litiji utihotapil se je pred Božičnimi prazniki v ondotno župnišče in je napal v njegovem stanovanji g. župnika Ign. Šaleharja. Udaril je župnika z debelim v robec zavitim kamnom po glavi, mu razdrobil očala in ga ranil. Zločinec je na to podrl župnika na tla in ga obdeloval z nogami. Na klic župnikov sta prihitela postrežnica in kaplan, katerih se je napadalec zbal in zbežal. Župnik je znatno poškodovan, vendar ne nevarno. Zločincea so prijeli in odpeljali v norišnico.

— **Založništvo »Vžigalic družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani«** nas je naprosilo javiti, da se iste ne smejo požiljati po pošti, ampak le po železnici. Zato naj se naročujejo večje množine. P. n. gg. trgovci v večjih krajih lahko dobe zaloge za svoje okoliše in se prosijo, da naj se v ta namen zglase v trgovini Iv. Perdana v Ljubljani, Vodnikov trg.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** so poslali od 1. do 31. decembra 1896: Veleč. gosp. A. S. Tlminec 5 gld. kot mesečni prispevek za decembra 1896.: Mohorjani v Kopriivi 2 gld., gospa Josipina Kraigherjeva 41 gl. letnine Postojinske ženske podružnice, gosp. Miroslav Hans iz Krške vasi nabrane 4 gld.; gosp. Iv. Krulec, mestni učitelj v Ljubljani za prvo zaklopnico družbenih vžigalic 1 krono in v isti namen Rajhenburški Harambaša nabranih 6 gl. 80 kr.; gosp. J. R. Hočever 41 gld. letnine za podružnico v Cerkljah; Mohorjani na Breznici 2 gld. 50 kr., gdč. Marija Vodnikova v Ljubljani 1 gld. letnine in 50 kr. za Miklavža; moška podružnica v Trstu 135 gld. 30 kr., podružnica v Gornjem gradu 30 gld. letnine; gosp. Fr. M. s Čiškega 5 gld., gosp. Ig. Zore iz Šmartna pri Litiji nabranih 13 gld. 70 kr., sl. županstvo na Rečici 5 gld. mesto venca pokoj. svojemu obč. odborniku preč. gosp. župniku Mat. Strnadu, gosp. Rosina 24 gld. letnine za moško podružnico v Ormožu, gosp. dr. I. Geršak 5 gld., katere je zložila vesela družba v Ormožu; Čateški Mohorjani 5 gld., Čateški rodoljubi 5 gld., gosp. Fr. Dolenc 74 gld. 55 kr. letnine za podružnico v Mariboru, ženska podružnica v Kobaridu 36 gld. 55 kr., vesela družba pri Zadniku v Senožčah 10 kron. gdč. Ljudmila Roblekova v Litiji 2 gld. mesto venca na krsto umrle gospe Marije Jenkove, Mohorjani v Dobropolji 3 gld., gosp. okr. sodnik Fr. Hrašovec, blagajnik izvanakademeške podružnice v Gradci, 15 gld.; gosp. Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Radgoni, 5 gl.; preč. gosp. Fr. Kadunc, župnik v Krašnji 8 gld., 2 gl. 35 kr. je daroval iz svojega 5 gl. 65 kr. pa je iz nabiralnika v gostilni gosp. Fr. Cerarja; preč. gosp. župnik J. Ramoveš 20 gld. letnine podružnice za Poljansko dolino; g. dr. Urban Lemeš 10 gld. kot volilo v Slov. Bistrici umrlega gosp. duhovnika M. Goličnika, Mohorjani s Sel pri Kamniku 2 gld., gosp. drd. med. Janko vitez Bleiweis-Trsteniški 5 gld. kot darilo Slovencev v Inomostu, slovenski bogoslovci centralnega semenišča v Gorici 100 gld. za božičnico, gosp. dr. Ant. Mihalič, predsednik podružnice za Ljutomer, 6 gld. 20 kr.; podružnica za Kotmaroves 18 gld. letnine, g. Marija Lipšava iz Slobtinec 4 gld., katere je sporočil umrli Anton; sl. okrajna posojilnica v Ljutomeru 10 gld., Harambaša s hajdučki 3 gl., Šentpeterska moška podružnica v Ljubljani 76 gld. 70 kr., podružnica v Št. Petru na Krasu 16 gld. letnine in sl. upravništvo „Slovenskega Lista“ v Ljubljani zbirko 10 gld.

Za pobita okna Velikovške šole so naklonili, Zagorski „Sokol“ na Miklavževem večeru nabranih 11 gld.

gosp. Fr. Kovač, učitelj v Zatičini nabranih 7 gld. 80 kr. in gosp. Luka Knific, vpek. nadučitelj v Škofji Loki 2 gld.

V oprostilo novoletnih voščil so darovali: Gosp. Fr. Raktelj, mestni nadučitelj v Ljubljani, 1 gl. gosp. Luka Svetec, c. k. notar v Litiji, z rodbino, 5 gld., veleč g. Iv. Trpin, kapelan na Studencu, 1 gld.; družabnice ženske podružnice v Kranji po gospej Mariji Drukarjevi 33 gl. 20 kr.; po gosp. Iv. Zupanu, kuratu v Št. Petru na Krasu gg. Andr. Lavrenčič 1 gld., Fr. Groznik 1 gld., Iv. Zupan 2 gld., Fr. Stele 50 kr., Fr. Geržina 1 gld., Ivanka Velepich 1 gld., Fr. Križaj 50 kr., Fr. Avčin 1 gld., Ferdo Kariš 2 gld. 50 kr., Karol Sajovic 1 gld., Fr. Rajčević 1 gld., Fr. Jakš 1 gld., Matija Pavlič 1 gld., Fr. Torkar 50, N. Studeny 1 gld., K. Lenasi 50 kr., Iv. Korošec 1 gld., M. Mediča 1 gld., Iv. Špilar 1 gld., M. Kalan 50 kr., gosp. dr. Vinko Gregorič, primarij v Ljubljani, 5 gld. in gosp. državni poslanec Anton Koblar 5 gld. Izjavljajoč iskreno zahvalo požrtvovalnim darovateljem, našemu vrlemu časopisu delalnim podružnicam in slavnim posojilnicam izrekamo danes nado, ga se bo v novem letu 1897. veliko navdušenje občinstva do naše družbe povečalo, darovitost pa pomnožila. Družbinim dobrotnikom veselo novo leto.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Zaznamek.** Dne 2. januarja 1897. l. izžrebanih obveznic 4 % deželnega kranjskega posojila, katerih glavinski zneski se bodo 1. jul. 1897. l. v imenski vrednosti izplačali: á 10.000 gl.: št. 19; á 5.000 gl.: št. 19 á 1000 gl. št. 113, 176, 270, 354, 381, 444, 648, 756, 793, 807, 813, 853, 863, 902, 973, 984, 1020, 1185, 1243, 1326, 1415, 1488, 1515, 1521, 1610, 1697, 1820, 1871, 1907, 2078, 2105, 2138; á 100 gld.: št. 63, 80, 85, 177, 188, 295, 319, 321, 322, 347, 376, 440, 441, 467, 521, 528, 583, 599, 605, 646, 765, 787, 814, 858, 875, 877, 897, 899, 913, 994, 1026, 1038, 1043, 1050, 1057, 1089, 1162, 1215, 1222, 1240, 1275, 1341, 1447, 1458, 1510, 1517, 1557, 1559, 1598, 1609, 1736, 1744, 1745, 1763, 1810, 1811, 1829, 1841, 1850, 1855, 1866, 1882, 1906, 1926, 1928, 1942, 1961, 2042, 2049, 2091, 2111, 2152, 2163, 2178, 2184, 2209, 2270, 2278, 2289, 2298, 2320, 2332, 2342, 2353, 2434, 2506, 2519, 2546, 2550, 2557, 2567, 2638, 2652, 2702, 2711, 2713, 2715, 2725, 2781, 2786, 2801, 2805, 2854, 2887, 2908, 2985. Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dne, držaje se dotičnih veljavnih predpisov. Dalje se še omenja, da se bodo izžrebane obveznice, kakor tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačevale proti 4 % ni eskomptni pristojbini.

— **Južnotirolsko vprašanje.** Ministerski predsednik grof Badeni je malo pred Božičem se posvetoval s poslancem Malfatijem o zahtevah južnih Tirolcev. Ministerki predsednik je poslancu obljubil, da bode vlada proučila te zahteve in se po možnosti nanje ozirala.

— **Sodniška zmota.** Dne 17. januarja 1885. leta je bil v gozdu Lommet na Belgijskem umorjen lovski revizor Saelemanns. Ker policija ni mogla zaslediti morilcev, so razpisali nagrado 300 frankov tistemu, ki morilca ovadi. Neki sedemnajstletni fant je ovadil delavca Josipa Vrysa, da je umoril Saelemannsa. Delavca so zaprli in porotno sodišče ga je obsodilo na smrt, dasi ni bilo družega dokaza proti njemu, kakor pričevanje omenjenega fanta. Kralj je premenil kazen v dosmrtno ječo. Učeni sodniki pa niso bili tako prepričani o krivdi obsojenčev, kakor porotniki. Policiji so naročili, naj ovaduha opazuje. Res se je posrečilo policiji dobiti take dokaze, da je deček delavca po krivici ovadil, da je dobil 300 frankov. Zaprli so ga, in v ječi se je že udal. Delavca so že izpustili in vlada misli od parlamenta zahtevati, da po nedolžnem obsojenem delavcu dovoli znatno odškodnino.

— **Vojak, ki je ušel s straže.** V Miškuleu na Ogerskem je jednoletni prostovoljec Farič, je imel po noči biti na straži. Ker ga je zeblo je šel v bližno gostilno in si naročil vina. K nesreči je pa tedaj prišel častnik, ki je stražo nadzoroval, ki je to hitro naznanil. Kmalu so ga odpeljali v zapor. Vojaško sodišče ga je obsodilo v pol drugo letno ječo in da mora tri leta dalje služiti.

— **Grof pisar.** Grof Durnin-Barkowski, ki je zaradi svoje zapravljenosti pod varuštvo, je sedaj v neki odvetniški pisarni na Dunaju. Grofa Durnina so bili proglasili za blaznega, a je že pobegnil iz dveh blaznic. Sedaj se je ponudil za odvetniškega pisarja, da tako zdravniku pokaže, da je pri zdravi pameti.

— **75.000 gld. ponarejenih bankovcev.** V Grasli na Češkem zaprli so te dni 18letnega fanta Henrika Dračka, pri katerem so našli za 75.000 gld. ponarejenih bankovcev. Po poslu je aretovanec tovarniški risar in je obiskoval strokovne šole za kovinska dela v Nissldorfu. Trdi vedno, da je bankovce našel na kolodvoru. On ni niti vedel, da so ponarejeni bankovci. Iz veselja zaradi lepih risarij jih je vzel seboj.

— **Pogorela** je v Ruppendorfu predilnica Antona Jägra, iz katere se je malo poprej proglasil konkurz. Predilnica je bila zavarovana za 350.000 gld. Škode je 250.000 gld.

— **Stekel pes** je obgrizil dvanajst ljudi v Priglevici na Ogerskem, ko so šli iz cerkve domu. Obgrizel je tudi več psov in maček. Obgrizence so poslali v bolnico za steklino v Budimpešto.

— **Tatvina v žandamerijski vojašnici** V žandamerijski vojašnici v Košicah na Ogerskem je nekdo s ponarejenim ključem odprl Wertheimovo blagajnico in ukral 3420 gl.

— **Podkupljeni porotniki.** V Sirakuzi na Siciliji je zadnji čas bilo mnogo velikih sleparjev oproščenih. Ker so dokazi proti njih krivdi bili jasni in ker so nekateri se bili udali, je državni pravdnik začel misliti, da so porotniki podkupljeni. Dal je po noči zapreti vse porotnike in še šestnajst drugih oseb. Zaprli so več uradnikov, odvetnikov in posestnikov. Vse je radovedno, kako se izteče ta pravda. Pač lepe razmere vladajo v Italiji!

— **Živa pokopana.** Na sveti večer je v Varšavi umrla grofinja Helena Potocka. Komaj je bila pokopana, raznesel se je glas, da ni umrla ampak da je bila v letargiji pokopana. Sodišče je vsled tega sedmi dan po pogrebu zaukazalo, grofinjo izkopati in prepeljati v bolnico. Zdravniki so konstatovali, da se grofinja v sedmih dneh ni prav nič premenila, a ne morejo dognati, ali res še živi ali je umrla. Prebivalstvo je seveda močno razburjeno, ker misli, da so grofinjo živo pokopali.

— **Kotel razletel.** Dne 31. decembra je v Saygonu na neki ladiji se razletel parni kotel ter je ubilo trinajst arabskih kurjačev. Ladija je močno poškodovana.

— **Ubegla levinja.** V menažariji v Birminghamu je po predstavi, prav ko so ljudje odhajali, stara levinja ušla iz zverinjaka in napadla blizu nje stoječega konja, katerega je raztrgala. Nastala je nepopisna panika. Na srečo je krotitelj pri sebi imel puško, ter zver ustrelil prav ko se je pripravljala, da plane na kričaje bežeče ljudi.

— **Samomor.** Dne 5. t. m. ustrelil se je v Brnu jednoletni prostovoljec Josip Kuhn Kuhenfeld, praunuk bivšega vojnega ministra Kuhna. Povod je baje nesrečna ljubezen.

— **Kralj in krojačeva hči.** Ameriški polkovnik John Hobbs, kralj Illiških otokov, spadajočih k malem Hebridom, se je te dni poročil v Novem Jorku z gospico Collin, hčerjo nekega krojača.

— **V morje skočila.** V Voloski je šivilja Marija Grisillo zadavila svojega devetmesečnega otroka, potem pa sama skočila v morje.